

УСКРШЊИ ПРАЗНИЦИ НА ГОЛИЈИ И РАДОЧЕЛУ 2 - 4. 04. 2010.

У организацији два планинара „Врбице“ из Велике Плане група од седам, што планинара, што студената, провела је прелеп ускршњи викенд у Рудном на Голији, обишавши при том слапове реке Изубре, цркву Никољачу и нову цркву Свете Тројице, попела врх Кривачу на Радочелу и у повратку обишла манастир Градац.

На пут смо кренули на Велики петак, 2.04.2010.год.са двоја кола. Ибарском магистралом до Брвеника и још 24 км до Рудна требало нам је око 4 сата, тако да смо у Рудном били око 2 сата поподне. Од Велике Плане има тачно 235 км. Сместили смо се у „Белом багрему“ код породице Шеклер и одмах отишли да обиђемо слапове реке Изубре. Изубра је десна притока реке Студенице и има живописну клисурасту долину која је обрасла високом буковом и мешовитом шумом, а у доњем току крије три водопада укупне висине око 20 метара. Низводно, километар пред ушће, гради велики број слапова и букова. Интересантно је име те реке. Претражујући по Интернету пронашла сам да је до седамнаестог века у Европи живео европски бизон – зубр који је касније истребљен. У средњем веку овај део Србије био је под Немањићима који су гајили зуброве у близини својих задужбина, па се претпоставља да је и река по њима добила име. Река Изубра је под првим степеном режима заштите природе, као природно добро од изузетне важности и то довољно говори само по себи.

Почетак

Рудничани су их звали „каце“

Три „каце“ су спојене

Чује се само хук воде

У суботу нисмо много ранили, прељубазни домаћини су нам спремили доручак и ми смо око пола десет кренули пут Криваче, највишег врха планине Радочело. Пут нас је водио прво до реке Брвине где смо на извору наточили воду за коју ја лично сматрам да је најпиткија на Планети. Обишли смо брвнару коју држе извиђачи из Крагујевца и који ту сваког лета доводе децу на табор, а затим смо испод села Каменско посетили и брдо које је још далеке 1978.год купила једна група крагујевчана, заљубљеника у Голију.

Извор

Брвнара крагујевачких извиђача

На Кривачу, 1643м, смо изашли око 13 и 30. Сунце и прелепи призори свуда око нас. Копаоник са Панчићевим врхом и Гобелњом као на длану. Жељин као да зове да га што пре обиђемо. Столови ми се чини као да спавају, Чемерно као први комшија крије иза себе Троглав. На јут се слабије види, јер сунце бије у очи, али скроз на хоризонту бели се нешто много далеко. Гоган каже Хајла! Не знам, али онако под снегом, делује нестварно.

Кривача, 1643 м

Копаоник

Чемерно, Столови, Жељин,...

Шафрани

Цео сат смо провели на врху. Није нам се одлазило. Чак нам ни ружан објекат који је ту саграђен није сметао. Уживали смо. И ми који смо по ко зна који пут ту, а и они који су по први пут дошли. Кад смо кренули натраг трудили смо се да идемо што спорије, застајали смо по сто пута, није нам се напуштала ова лепота. Мени је једино било жао што природа још није кренула, па није била у живим бојама, али сам се радовала што ћу поново доћи,...колико за месец дана.

У недељу, на Ускрс, после доручка, обишли смо стару Цркву Никољачу и нову Цркву Свете Тројице. Слике некад говоре више од речи...

Стара Црква Никољача

Нова Црква Свете Тројице

Око пола два смо се поздравили са својим домаћинима који су све учинили да нам време проведено код њих остане у незаборавном сећању. Уз пут смо посетили Манастир Градац, који је подигнут 1268.год, као задужбина краљице Јелене Анжујске, принцезе француског порекла и жене краља Уроша.

Манастир Градац и десно Црква Светог Јоакима и Ане

На путу до куће смо углавном ћутали. Били смо пуни утисака. Сигурна сам само у једно : у Рудно ћемо поново доћи!